

Jertfă și înălțare la umbra Sfintei Cruci

„Aceasta e crucea pe care trebuie să o iei: să-ți tai voia și să asculți. Și, frați-lor, știți ce înseamnă crucea: să duci ce nu-ți con-vine. Asta înseamnă!"

Colțul sfânt din casa Mariei Trifan

I. OBIECTE PRIMITE DIN ÎNCHISOARE

Sunt Maria Trifan, fiica lui Traian Trifan, născută în 1936. Tata a fost doctor avocat, iar în anul 1940 a fost numit prefect de Brașov.

În 1941 a fost condamnat la 16 ani de închisoare, iar majoritatea anilor de detenție i-a petrecut la Aiud. Din luna ianuarie 1957, până în septembrie 1958 a avut domiciliu obligatoriu în Bărăgan, în comuna Răchitoasa, satul Luciu Giurgescu.

Într-o noapte din septembrie 1958 a fost din nou arestat, și timp de 4 ani nu am știut nimic despre tata. În septembrie 1962, de Ziua Crucii, tata a venit acasă de la Periprava, după ce a fost reținut fără condamnare.

Aș vrea să subliniez câteva detalii din relația de prietenie dintre tata și părintele Arsenie Papacioc. Prietenia lor a început înainte de 1940, apoi tata a ajuns prefect iar părintele Arsenie Papacioc a fost primar la Zărnești, localitate ce aparține de județul Brașov. Apoi au fost arestați.

În primii ani de detenție, soarta deținuților a fost puțin mai deosebită. Între anii 1941 – 1946, la Aiud, tata a lucrat împreună cu părintele Papacioc într-un mic atelier de sculptură, unde se executau lucrări din os și lemn.

Părintele terminase școala de arte și meserii și și-a folosit talentul în închisoare pentru sculptarea de cruciulițe de diferite dimensiuni, din os sau lemn, dar și pentru realizarea unor candele cu lanț, sculptate. Tata și părintele Papacioc au început să colaboreze pe acest domeniu dând mare atenție simbolurilor profunde ale creștinismului. Simbolurile gândite la Aiud sunt de o mare profunzime despre viață, dar mai ales sunt parcă o presimțire a vremurilor grele ce vor urma.

Aproape pe fiecare obiect lucrat la Aiud apar cele trei cruci frânte, iar deasupra lor crucea cu raze, care sunt simboluri care-i aparțin părintelui Papacioc.

Eram copil și mare ne era bucuria când primeam de la tata obiecte trimise cu greu din închisoare. Asta se întâmpla în perioada 1941 – 1946. Îmi amintesc și acum de cruciulițele mici din os pe care le-am purtat la gât la lănțișor, dar și de troițele din os și lemn pe care le-am primit, și nu în ultimul rând de candela cu lanț. Am primit de fapt două candele, una pentru mine și una pentru sora mea. Pe spate a fost încrustat „Pentru Maria. Tăticu. Aiud 1945", iar cea pentru sora mea era identică, însă cu numele ei.

„Aceasta e crucea pe care trebuie să o iei: să-ți tai voia și să asculți. Și, frați-lor, știți ce înseamnă crucea: să duci ce nu-ți con-vine. Asta înseamnă!"

Colțul sfânt din casa Mariei Trifan

I. OBIECTE PRIMITE DIN ÎNCHISOARE

Sunt Maria Trifan, fiica lui Traian Trifan, născută în 1936. Tata a fost doctor avocat, iar în anul 1940 a fost numit prefect de Brașov.

În 1941 a fost condamnat la 16 ani de închisoare, iar majoritatea anilor de detenție i-a petrecut la Aiud. Din luna ianuarie 1957, până în septembrie 1958 a avut domiciliu obligatoriu în Bărăgan, în comuna Răchitoasa, satul Luciu Giurgescu.

Într-o noapte din septembrie 1958 a fost din nou arestat, și timp de 4 ani nu am știut nimic despre tata. În septembrie 1962, de Ziua Crucii, tata a venit acasă de la Periprava, după ce a fost reținut fără condamnare.

Aș vrea să subliniez câteva detalii din relația de prietenie dintre tata și părintele Arsenie Papacioc. Prietenia lor a început înainte de 1940, apoi tata a ajuns prefect iar părintele Arsenie Papacioc a fost primar la Zărnești, localitate ce aparține de județul Brașov. Apoi au fost arestați.

În primii ani de detenție, soarta deținuților a fost puțin mai deosebită. Între anii 1941 – 1946, la Aiud, tata a lucrat împreună cu părintele Papacioc într-un mic atelier de sculptură, unde se executau lucrări din os și lemn.

Părintele terminase școala de arte și meserii și și-a folosit talentul în închisoare pentru sculptarea de cruciulițe de diferite dimensiuni, din os sau lemn, dar și pentru realizarea unor candele cu lanț, sculptate. Tata și părintele Papacioc au început să colaboreze pe acest domeniu dând mare atenție simbolurilor profunde ale creștinismului. Simbolurile gândite la Aiud sunt de o mare profunzime despre viață, dar mai ales sunt parcă o presimțire a vremurilor grele ce vor urma.

Aproape pe fiecare obiect lucrat la Aiud apar cele trei cruci frânte, iar deasupra lor crucea cu raze, care sunt simboluri care-i aparțin părintelui Papacioc.

Eram copil și mare ne era bucuria când primeam de la tata obiecte trimise cu greu din închisoare. Asta se întâmpla în perioada 1941 – 1946. Îmi amintesc și acum de cruciulițele mici din os pe care le-am purtat la gât la lănțișor, dar și de troițele din os și lemn pe care le-am primit, și nu în ultimul rând de candela cu lanț. Am primit de fapt două candele, una pentru mine și una pentru sora mea. Pe spate a fost încrustat „Pentru Maria. Tăticu. Aiud 1945", iar cea pentru sora mea era identică, însă cu numele ei.

Mama ne-a explicat că obiectele au venit de la tata din închisoare, când lucra împreună cu părintele Papacioc „un mare artist".

Trebuie să menționez și să mulțumesc mamei mele și bunicilor din partea mamei pentru grija cu care au fost ocrotite aceste obiecte extrem de valoroase timp de aproximativ 70 de ani.

După 1990 am aflat că tot la închisoarea Aiud, tata a fost rugat de niște adolescenți să scrie pe o carte de rugăciuni un cuvânt călăuzitor. Și a scris „Brazii se frâng dar nu se îndoiesc", și a desenat dedesubt o cruce și un stea dac, simbolizându-L pe Dumnezeu și Neamul nostru. Acest desen a fost executat și o bucată de os, pe spatele căreia este scris Aiud 13 V 1941 (anexez fotografie). Cuvintele „Brazii se frâng dar nu se îndoiesc" a ajuns titlul cărții lui Ioan Gavrilă Ogoranu, despre luptele din munții Făgăraș.

Anexez fotografiile obiectelor primite din închisoare:

1. Candela cu lanț
2. Troița lemn
3. Cruciulițe din os (troițe în miniatură)
4. Cruciulițe mici din os
5. Bucata de os cu crucea și simbolul dacic (pe care am donat-o Mănăstirii „Înălțarea Sf. Cruci" Aiud)

Părintele Arsenie Papacioc este unul dintre stâlpii ortodoxiei românești. Un om a lui Dumnezeu, desprins parcă, deopotrivă din Pateric și din basmele românilor, care și-a purtat crucea cu demnitate vorbind în diferite moduri, cu crucea în mână sau cu dalta, despre singurul lucru cu adevărat important în lumea aceasta și în veșnicie: iubirea. Și sacrificiile niciodată prea mari în numele ei.
Născut în 1914, Anghel (acesta era numele de botez al părintelui) dovedește de mic capacități și talente extraordinare: sufletești, intelectuale, fizice și artistice.
Încă din clasa I a școlii primare, compune poezii și învață meșteșugul sculpturii. În 1932 a absolvit Școala de Arte și Meserii din București. În 1941 este condamnat pentru prima dată la închisoare. Celula de la Aiud devine chilie și atelier de sculptură, căci părintele Arsenie realizează opere desăvârșite sculptate în os și lemn. E și singura perioadă în care lucrările pot fi scoase din închisoare, astfel că unele au ajuns să dăinuie până azi, fiind păstrate cu sfințenie de familiile foștilor deținuți politici, cum este cazul lucrărilor prezentate în această broșură.
După eliberare este primit ca „frate" la Mănăstirea Cozia, în 1947, unde a sculptat și ușile împărătești de la bolnița mănăstirii. Apoi ajunge la Mănăstirea Sihăstria (1949), dar datorită talentului său, este chemat în 1949, la Institutul Biblic din București, unde desena și sculpta în miniatură. Este călugărit la Mănăstirea Antim. A plecat apoi la Mănăstirea Slatina. Este arestat din nou la 14 iunie 1958 și condamnat la 20 de ani de închisoare pentru „uneltire contra ordinii sociale".
Trece prin închisorile din Brașov, Aiud și Jilava și a fost eliberat în 1964, fiind apoi numit preot în Ardeal; ulterior stareț la Mănăstirea Cozia, iar din 1976 duhovnic al Mănăstirii Sfânta Maria din Techirghiol, unde a slujit până la moarte.
De dincolo de moarte ne-a lăsat spre păzire cuvântul care l-a însuflețit și pe care l-a rostit mereu: „La mormântul meu dacă veniți, vă spun: «Iubiți-vă!»".

Candela cu lanț, detaliu

Candela cu lanț, detaliu

Troiţa lemn

Cruciulițe din os

Cruciulițe din os

ION GAVRILĂ-OGORANU

BRAZII SE FRÂNG, DAR NU SE ÎNDOIESC

*

Celei, căreia, în amintirea
lui Traian Trifan, fiicei,
omului căruia îi datorez atât,
cu toată dragostea,
Mariei Trifan.
Braşov, 20 sept. 1997

MEMORIEI LUI TRAIAN TRIFAN

Bădie Trifan,

Cu mulţi ani în urmă, nişte adolescenţi, încă aproape copii, aflându-se la o răscruce de viaţă, v-au cerut să le scrieţi pe o carte de rugăciuni un cuvânt călăuzitor. Şi ne-aţi scris: „BRAZII SE FRÂNG, DAR NU SE ÎNDOIESC". Şi aţi desenat dedesubt o cruce şi un steag dac, simbolizând pe Dumnezeu şi neamul nostru.

Dumneata ai trăit, ai luptat şi ai închis ochii aşa cum ai scris.

După 50 de ani, unul dintre acei copii, azi la rându-i bătrân, îţi depune pe mormânt această carte, în care e cuprinsă viaţa, lupta şi moartea tinerilor de atunci şi a altora ca ei.

Nu ne-am ridicat întotdeauna la înălţimea devizei, dar am năzuit mereu spre asta.

Părintele Arsenie Papacioc la arestare

Cruce și simbolul dacic, din os

„Niciun creștin nu este scutit, sub niciun chip, de crucea sa, pentru că e un dar de la Dumnezeu suferința".

Cruce și simbolul dacic, din os (verso)

„Să știm să murim și să înviem în fiecare zi..."

„Cine se roagă numai când se roagă, acela de fapt nu se roagă".

„O imagine simbol era statornic prezentă în sculpturile la care lucra. O Golgotă pe a cărei culme erau trei cruci frânte din piciorul lor, iar deasupra pe cer, o cruce înconjurată de raze. Întrebat ce semnificație au crucile frânte și imaginea în ansamblul ei, Bădia (Traian Trifan n.red.) explica: «Vor veni vremuri grele. Se vor frânge în noi, pe Golgota ce-o avem de urcat, și credința, și nădejdea și dragostea. Salvarea, numai Dumnezeu din ceruri cu puterea Lui ne-o va da»".

(cartea „Mărturisesc... Robul 1036" - Traian Trifan, pag 95)

„Balaurul (șarpele) cu cap de lup:

ȘARPELE, simbolul înțelepciunii omenești care conține în sine virtuțile clasice: prudența, cumpătarea, curajul și dreptatea.

CAPUL DE LUP, simbol al voinței, tenacității, caracteristică dârzeniei dacice.

PIRAMIDA – Piramida neamului nostru. Pe acest fond biologic și spiritual dacic, vârful piramidei atinge Cerul cunoștinței Adevărului în Hristos."

(pag 134) - Volumul „Mărturisesc... Robul 1036" - Traian Trifan

- Simbolul dacic este pe o piramidă și se continuă cu o altă piramidă luminoasă, iar între cele două este Oul, simbolul Renașterii.
- Apoi Golgota are 7 pietre, cu crucile frânte
- Sunt 12 raze, multiplu de 3, 2+1=3
- Cercul este format din alte 12 raze.
- Există simbolul complet al Sfintei Treimi: cercul este simbolul Tatălui, Crucea simbolul Fiului, și Crucea din mijlocul cercului prin care trece Lumina – Lumina fiind Duhul Sfânt
- Lungimea pe orizontală dar și pe verticală a troiței ascunde „numărul de aur" (raportul de aur) folosit în arhitectură pentru proporții perfecte (1,618)
- Acoperișul troiței are 3 straturi.

II. FOTOGRAFII PRIMITE ÎN 2003 LA TECHIRGHIOL DE LA PĂRINTELE ARSENIE PAPACIOC

Recunosc, am fost puțin imprudentă, dar Dumnezeu a fost cu noi.

Mi-am cumpărat mașină în 1973. Aceasta mi-a fost de mare ajutor și pentru că am reușit să merg împreună cu tata la mănăstiri. La Sihăstria l-am întâlnit cu bucurie pe părintele Marcu (zis Fachirul) cu care tata a fost în închisoare, dar și pe părintele Cleopa. Am luat legătura și cu părintele Arsenie Papacioc, pe vremea când era la Biserica „Dintr-un lemn" din județul Vâlcea.

Am fost la părintele Papacioc și cu mama, care era deja bolnavă. Mama a primit binecuvântarea părintelui dar la scurt timp a trecut la cele veșnice, în 1975.

Am fost cu tata la părintele Papacioc și la Mănăstirea Cernica, dar cel mai mult am ținut legătura cu părintele la Techirghiol.

Întâlnirile cu părintele Papacioc erau de fiecare dată extrem de emoționante, de o mare bucurie. Închiriam o cameră în sat, iar tata mergea în fiecare zi la întâlnire cu părintele Papacioc.

Nu mai știu de câte ori l-am vizitat pe părintele Papacioc, dar au fost ani când mergeam și singură pentru a-l întâlni. În 2003, părintele mi-a dat la plecare un plic cu 5 fotografii mici, care reprezentau desene făcute de dânsul. La acel moment nu mi-am dat seama de importanța acestui gest, dar, după ani am văzut lucrurile altfel. A fost un semn de Sus, care a făcut ca după 70 de ani să „învie" desenele Părintelui.

Anexez fotografiile primite de la Părintele Arsenie Papacioc

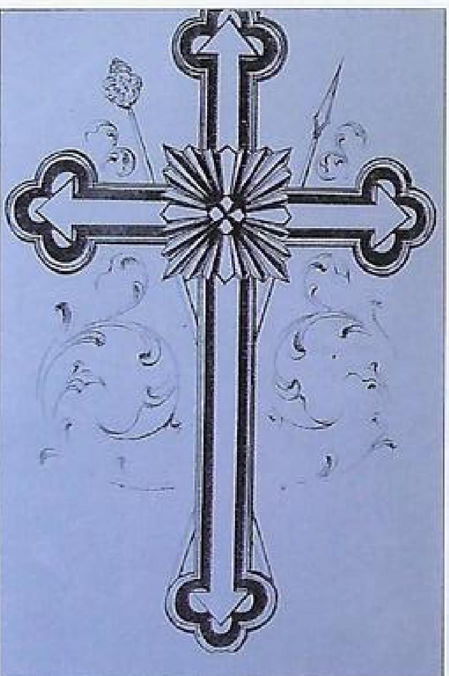
„Dacă suporți crucea cu drag, nu silit, e simptomul unei autentice smerenii, deci este Duhul Sfânt în tine".

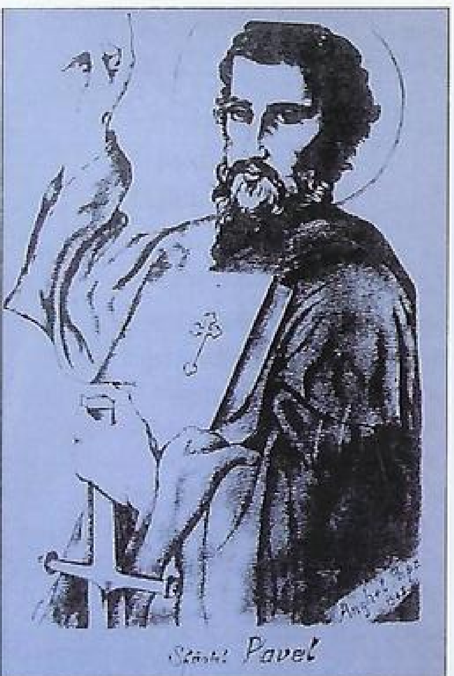
Tânărul Anghel Papacioc, gata de plecare ca voluntar pe Frontul de Est

(1) Crucea Părintelui Arsenie, sculptată chiar de Sfinția Sa

(2)

(3)

(5)

(4)

Fotografii primite în 2003 la Techirghiol de la Părintele Arsenie Papacioc

III. DESENELE PĂSTRATE APROXIMATIV 70 DE ANI ÎN BIBLIOTECA FAMILIEI TRIFAN

Un adevărat miracol s-a întâmplat în anul 2014. La un simpozion la Sighetu Marmației, Mircea Crișan (jurnalist în Baia Mare) l-a întâlnit pe domnul Octav Bjoza - președintele Asociației Foștilor Deținuți Politici de la Brașov, și a aflat numărul meu de telefon, cu bucurie că va putea vorbi cu cineva din familia Trifan.

Mircea Crișan m-a sunat, și printre altele am aflat că este în strânsă legătură cu părintele Augustin Vărvăruc, stareţul Schitului „Înălțarea Sfintei Cruci" de la Aiud, iar marea rugăminte a lui Mircea Crișan a fost să ajut și eu cu câteva obiecte muzeul care urmează să fie amenajat la Mănăstirea Aiud.

Închisoarea de la Aiud a fost locul unde tata și-a petrecut aproape 16 ani, iar în amintirea lui am respectat mereu acest loc. Așa că în 14 septembrie 2014 am mers la Aiud și acolo l-am întâlnit pe părintele Augustin dar și pe Mircea Crișan.

În biblioteca bunicului s-au păstrat ca printr-o minune mai multe desene primite în anii 1941 – 1946 de la închisoarea Aiud.

Unele erau identice cu cele primite în 2003 de la părintele Papacioc, dar am găsit și desene inedite. Le-am considerat foarte valoroase pentru muzeu, așa că am făcut copii xerox.

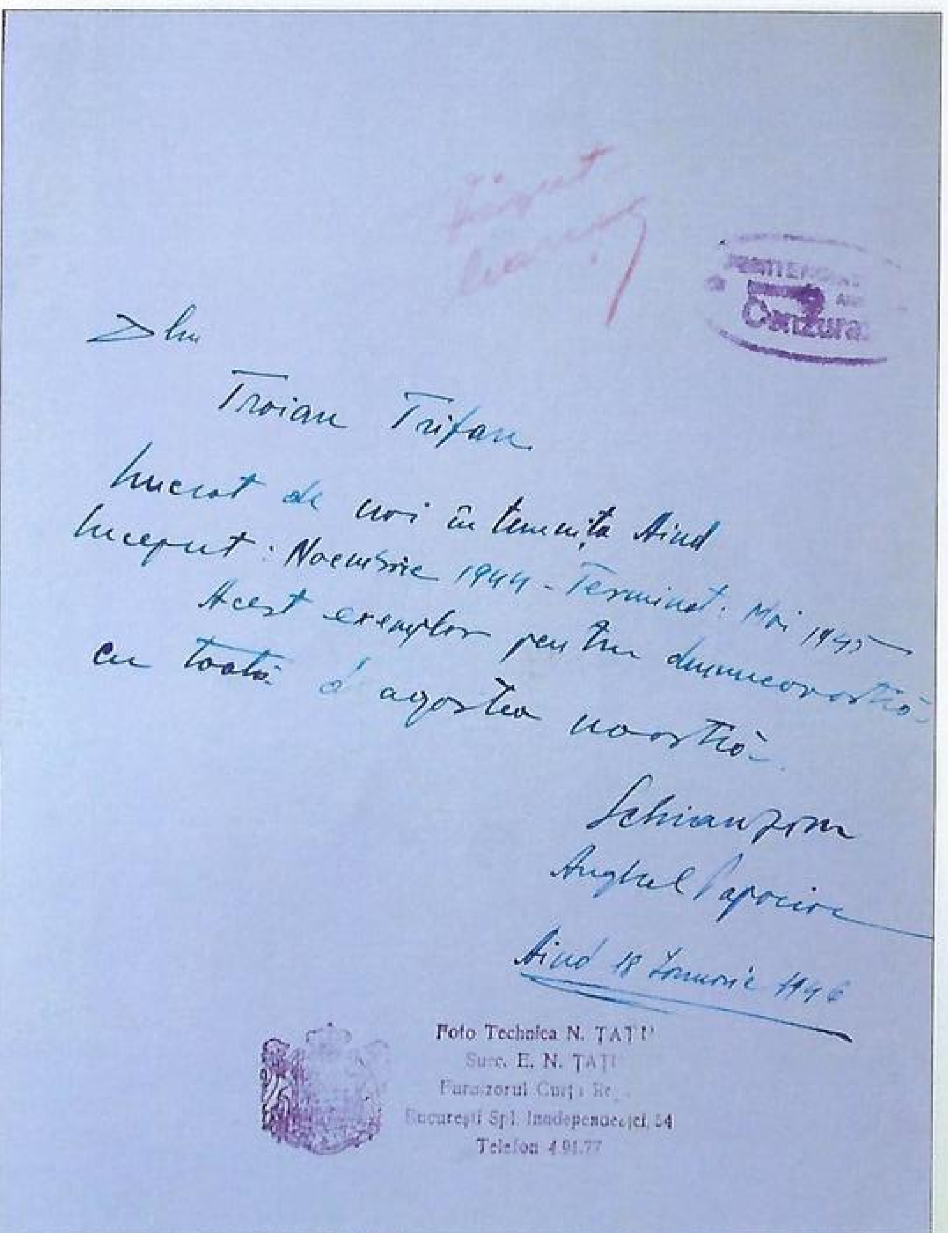
Anexez desenele găsite în biblioteca familiei:

1. Vederea laterală a machetei Mănăstirii Curtea de Argeș. Foarte importantă este dedicația de pe verso. Pentru că are semnătura părintelui Papacioc și data execuției machetei, precum și ștampila de „cenzurat" a Penitenciarului Aiud.
2. Vederea din față a acestei excepționale opere de artă a fost dăruită de Arsenie Papacioc în 2013
3. Schița unei troițe, cu crucile frânte, realizată de părintele Papacioc
4. Desenul unui corp pentru candelă, cu crucea cu raze, realizat de părintele Arsenie Papacioc

(Celelalte desene sunt identice cu cele primite în 2003 - pozele 1, 2, 3, 4, 5 din capitolul anterior)

Macheta Mănăstirii Curtea de Argeş - vedere laterală

D-lui

Troian Trifan

lucrat de noi în temniţa Aiud

început: Noembrie 1944 - Terminat: Mai 1945

Acest exemplar pentru dumneavoastră

cu toată dragostea noastră.

[illegible]

Anghel Papacioc

Aiud 18 Ianuarie 1946

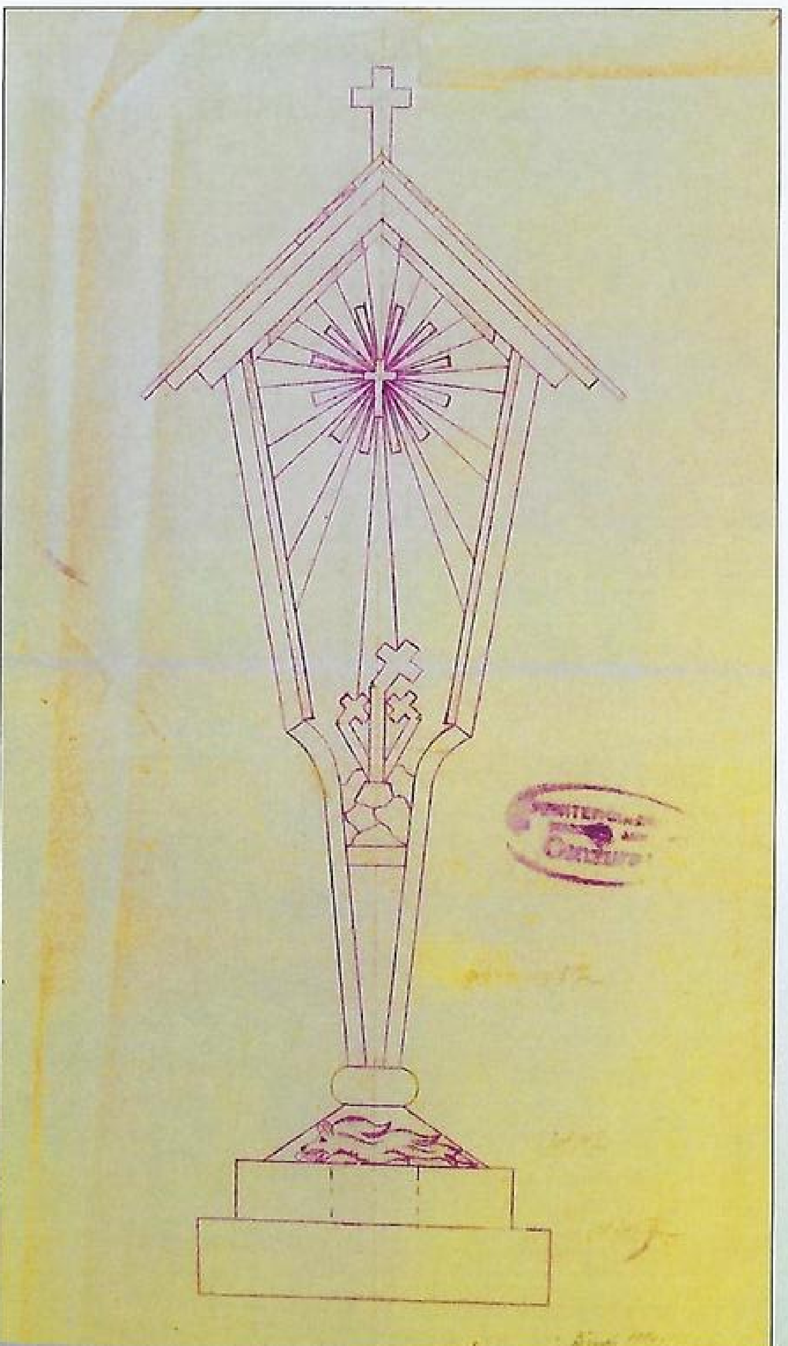
Foto Technica N. ŢAŢU
Succ. E. N. ŢAŢU
Furnizorul Curţii Re...
Bucureşti Spl. Independenţei 54
Telefon 4.91.77

PENITENCIARUL ... AIUD
Cenzurat

Dedicaţia are semnătura părintelui Papacioc şi data execuţiei machetei, precum şi ştampila de „cenzurat" a Penitenciarului Aiud (verso vederea laterală a machetei mănăstirii)

Macheta Mănăstirii Curtea de Argeș - vederea din față a acestei excepționale opere de artă.
Face parte din fotografiile primite în 2003 la Techirghiol de la Părintele Arsenie Papacioc

Schița unei troițe cu crucile frân-te, realizată de părintele Papacioc

Desenul unui corp pentru candelă, cu crucea cu raze, realizat de părintele Arsenie Papacioc

IV. SCHIȚELE PĂRINTELUI PAPACIOC S-AU MATERIALIZAT ÎN LUCRĂRI MINUNATE

După ce i-am dat în 2014 jurnalistului Mircea Crișan copii după desenele părintelui Arsenie Papacioc, i-a venit o idee minunată: să comande unui sculptor să execute lucrări care să corespundă în detaliu cu schițele părintelui. În felul acesta schițele s-au materializat în obiecte foarte frumoase.

Anexez desenele și fotografiile sculpturilor - realizate după schițe de sculptorul Vasile Chici - urmând ca specialiștii și cei interesați să analizeze simbolurile gândite în detaliu de părintele Papacioc.

În această scurtă trecere în revistă a ceea ce a putut fi salvat după aproximativ 70 de ani, după nenumărate percheziții ale Securității, aș dori ca desenele și lucrările părintelui Arsenie Papacioc să rămână ca un dar de mare valoare. Am trimis mai multor mănăstiri exemplare ale lucrărilor și desenelor, și mare mi-a fost bucuria să aflu că fie în muzee, fie în alte locații sunt puse la loc de cinste obiecte care să amintească de Părintele Arsenie Papacioc.

1. Troița mare – schița și sculptura care s-a realizat pe baza schiței.
2. Troița mică și candelă executate după sculptura originală primită în 1945
3. Desenul din 1946 al părintelui Arsenie Papacioc și candela care s-a materializat pe baza desenului.
4. Printr-o întâmplare am descoperit că în orașul Codlea (jud. Brașov) există o troiță pe marginea drumului identică cu schița trimisă de părintele Papacioc din Penitenciarul Aiud, semn că a făcut tot posibilul să răspândească simbolurile gândite în închisorile comuniste. Iar această troiță din Codlea arată nu numai că gândurile părintelui Papacioc au reușit să iasă din închisoare, dar și să se materializeze.

„Nimic nu este pierdut atât timp cât credința este în picioare, cât sufletul nu abdică și capul se ridică din nou”.

(1)

(1A) Sculptură după schița din 1946

(2) Troița mică (s-a păstrat originalul)

„Așa să fie un tânăr: un mare erou pentru Hristos”.

„Să iubim bine, să iubim frumos, să iubim rana și pe cel ce a făcut rana!”

„Dumnezeu nu are nevoie de cuvinte, de scuze, de explicații, ci de inimile noastre”.

(2A) Candela după troița mică

(3) Schița pentru candelă

Candela realizată după desenul Părintelui Arsenie Papacioc

La baza sculpturii (cercul care susține un semicerc) este simbolul Coifului dacic (dârzenia), știut fiind că dacii erau îngropați cu coiful de luptă. În toate lucrările similare gândite la Aiud, apar la baza lucrărilor simboluri dacice.

Iată ce spune Traian Trifan în volumul „Mărturisesc... Robul 1036", despre simbolurile dacice, la pag 134 - ȘARPELE, simbolul înțelepciunii omenești care conține în sine virtuțile clasice: prudența, cumpătarea, curajul și dreptatea.

CAPUL DE LUP, simbol al voinței, tenacității, caracteristică dârzeniei dacice.

PIRAMIDA – Piramida neamului nostru. Pe acest fond biologic și spiritual dacic, vârful piramidei atinge Cerul cunoștinței Adevărului în Hristos."

Cercul de la baza lucrării poate fi interpretat și ca imagine a Oului, simbolul Renașterii poporului român.

Privind de jos în sus, urmează „pietrele Golgotei"și cele 3 Cruci frânte (explicate mai sus)

În partea de jos, până la jumătate, continuată de pe „pietrele Golgotei", sculptura are forma Potirului, ce are în interior semne de fluid, care simbolizează fie Sângele lui Hristos, fie Marea Vieții

Pe marginea potirului, (în sus) se continuă cu simbolul unei frunze, care simbolizează viața, înălțarea, dar poate fi interpretat și ca simbol al focului. Urmează razele, lumina, multiplu de 3.

Crucea din partea de sus este înconjurată de raze.

Apare simbolul complet al Sfintei Treimi: cercul este simbolul Tatălui, Crucea formată din raze simbolul Fiului, și Crucea din mijlocul cercului fiind Duhul Sfânt (în lucrările similare gândite la Aiud, crucea din interiorul cercului este „decupată", adică trece lumina prin sculptură, deci Duhul Sfânt este sugerat mult mai direct).

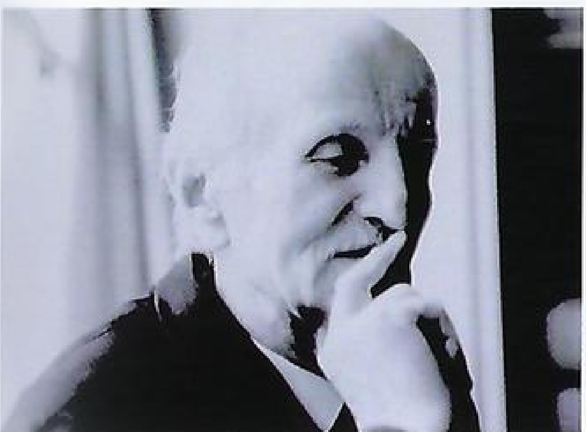
„Ca să luminezi, trebuie să jertfești. Nu se poate fără jertfă, să știți. Cine fuge de cruce, fuge de Dumnezeu!"

(3A) Candelă realizată după schița din 1946

(4) Troița din Codlea realizată după schița Părintelui Papacioc

Cine este Robul 1036?

Iubite cititorule,

Ne confruntăm în cazul de față, cu un act de smerenie, ieșit din comun. Autorul acestei Sfinte cărți, nici măcar n-a vrut să-și scrie numele pe această mărturisire de credință. A scris pe copertă doar atât: „Mărturisesc! Robul 1036".

Era conștient că Dumnezeu nu lucra prin doctorul în drept Traian Trifan, (căci el este autorul), nici prin ofițerul de armată Traian Trifan, nici prin Comandantul legionar Traian Trifan, nici prin ex-prefectul de Brașov Traian Trifan, prin nimic și prin nici unul din titlurile lumești, care să-i mărească strălucirea dumnezeirii Sale, ci doar prin condiția ultimă, dar prima pe scara spre Împărăția Cerurilor, Smerenia, Anularea!

De aceea, s-a identificat bucuros condiției de „rob", încercat de stăpânirea seculară cu numărul 1036, numele oficial din actele de stare civilă încetând să mai reprezinte vreo valoare, împreună cu toate atributele acestei existențe raționale. OMUL!

Viața acestui om de la 30 la 60 de ani a stat sub puterea zăvoarelor, lanțurilor și cătușelor.

Dintre toți aceia pe care i-am cunoscut în timpul îndelungatei detenții (22 de ani), îndrăznesc să spun că poate nici unul nu și-a asumat suferința și condiția de a fi discreditat ca om, fără însă a renunța la demnitatea de mărturisitor al adevărului, așa cum și-a asumat-o acest bărbat pe care îndrăznesc să-l numesc erou al demnității creștine românești, în veacul XX.

VIRGIL MAXIM

„Eram copil și mare ne era bucuria când primeam de la tata obiecte trimise cu greu din închisoare. Asta se întâmpla în perioada 1941 – 1946. Îmi amintesc și acum de cruciulițele mici din os pe care le-am purtat la gât la lănțișor, dar și de troițele din os și lemn pe care le-am primit, și nu în ultimul rând de candela cu lanț. Am primit de fapt două candele, una pentru mine și una pentru sora mea. Pe spate a fost încrustat «Pentru Maria. Tăticu. Aiud 1945», iar cea pentru sora mea era identică, însă cu numele ei".

Maria Trifan

COMPLETARE

a cărţii

”Jertfă și înălțare la umbra Sfintei Cruci”

Jertfă și înălțare
la umbra
Sfintei Cruci

Completetare la cărticica "Jertfă și înălțare la umbra Sfintei Cruci", referitoare la sculpturile puțin cunoscute ale Părintelui Arsenie Papacioc

Sunt Maria Trifan, fiica lui Traian Trifan, născută în 1936. În cărticica "Jertfă și înălțare la umbra Sfintei Cruci" am descris minunea apariției și dăinuirii peste timp, a sculpturilor Părintelui Arsenie Papacioc, unul dintre cei mai cunoscuți duhovnici ai României. Părintele și-a petrecut ultimii zeci de ani din viață, la Techirghiol și, cu blândețea specifică Sfinției Sale, a ajutat mii de credincioși în rezolvarea problemelor sufletești.

Ceea ce se cunoaște mai puțin este activitatea sa din timpul tinereții și mai ales din perioada detenției sale la Aiud. După 70 de ani, vreau să reîmprospătez o istorie puțin cunoscută a Părintelui Papacioc. În completarea de față, doresc să vin cu câteva precizări prețioase legate de lucrările sale, pentru a putea fi apreciate la adevărata lor valoare.

La închisoarea Aiud, la începutul anilor 1940, tatăl meu, Traian Trifan a fost coleg de suferință cu Părintele Arsenie Papacioc. Părintele terminase Școala de Arte și Meserii și a fost foarte talentat. Au reușit să facă în închisoare un mic atelier de sculptură în lemn și os, unde părintele Papacioc și ceilalți ucenici ai săi au reușit să realizeze adevărate minuni, lucrări extraordinare, de o mare finețe artistică și o simbolistică profundă. Sculpturile realizate în Închisoarea Aiud, dar și o serie de schițe și desene au fost trimise cu mare greutate numai familiilor celor condamnați și de aceea sunt puțin cunoscute, deși au o valoare inestimabilă.

Eram copil când primeam cruciulițele mici din os, pe care le purtam la gât, plus troițele din os și lemn, candele și desene, pe care ni le trimitea tata din închisoare.

Este o minune că în biblioteca bunicului meu s-au păstrat peste 70 de ani aceste desene și obiecte primite. Pentru a nu se pierde definitiv, o împrejurare norocoasă a făcut ca aceste schițe să "învie" cu ajutorul lui Mircea Crișan și a unui sculptor din Maramureș, care a reușit să reproducă sculpturile după modelul original sau după desene.

Pentru a le face cunoscute, am donat aceste aceste reproduceri mai multor mănăstiri precum Diaconești, Cârțișoara, Poarta Albă, Sihăstria.

Aș dori să subliniez faptul că, sculptura "Crucile frânte" este creația exclusivă a Părintelui Papacioc și reprezintă o previziune făcută în anii 1942-1946 pentru vremurile grele care vor veni asupra țării. Semnificația celor trei Cruci frânte și a imaginii de ansamblu este următoarea: "Vor veni vremuri grele. Se vor frânge cu noi pe Golgota ce-o avem de urcat și credința și nădejdea și dragostea. Salvarea numai Dumnezeu din ceruri cu puterea Lui ne-o va da", reprezentată prin Crucea de Sus. După părerea mea, e o adevărată minune.

În completare la cărticica "Jertfă și înălțare la umbra Sfintei Cruci" am realizat un dosar cu obiectele primite de la Închisoare, pentru ca detaliile sculpturilor să rămână amintire pentru generațiile viitoare și, totodată, cu desenele executate.

În prima parte sunt sculpturile trimise din Închisoarea Aiud de tatăl meu: Candela cu lanț, Troițele din Os, Troița din lemn și Cruciulițele mici din os.

În a doua parte sunt lucrări executate recent, după desenele realizate în Închisoare: Troiță mare, Candelă, Cruciulița de argint. E o minune că au reușit să fie păstrate peste 70 de ani și că în ultimii ani au fost "înviate".

În a treia parte sunt toate desenele păstrate de familia mea și cele primite de la Părintele Papacioc în 2003.

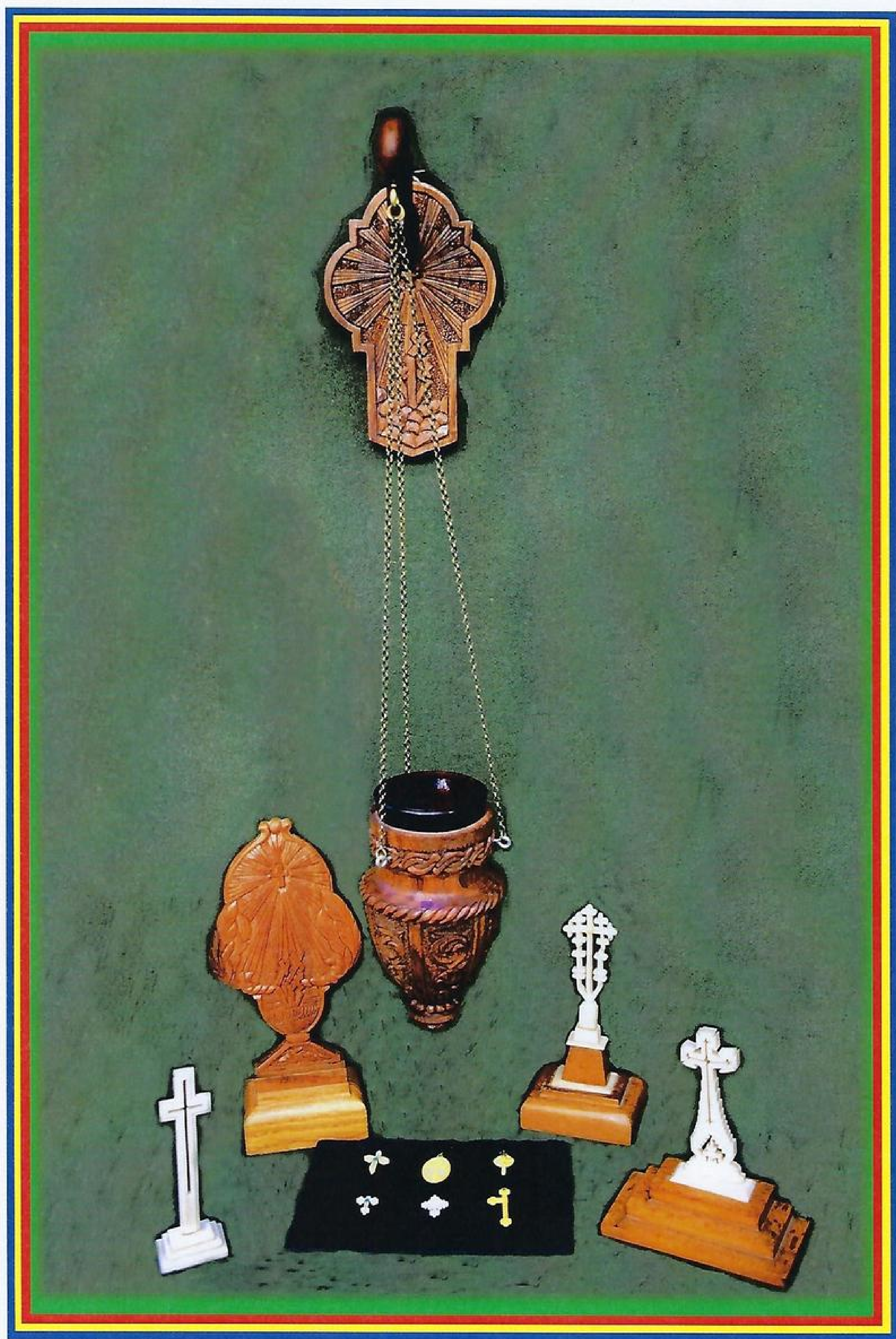
Maria TRIFAN
Brașov

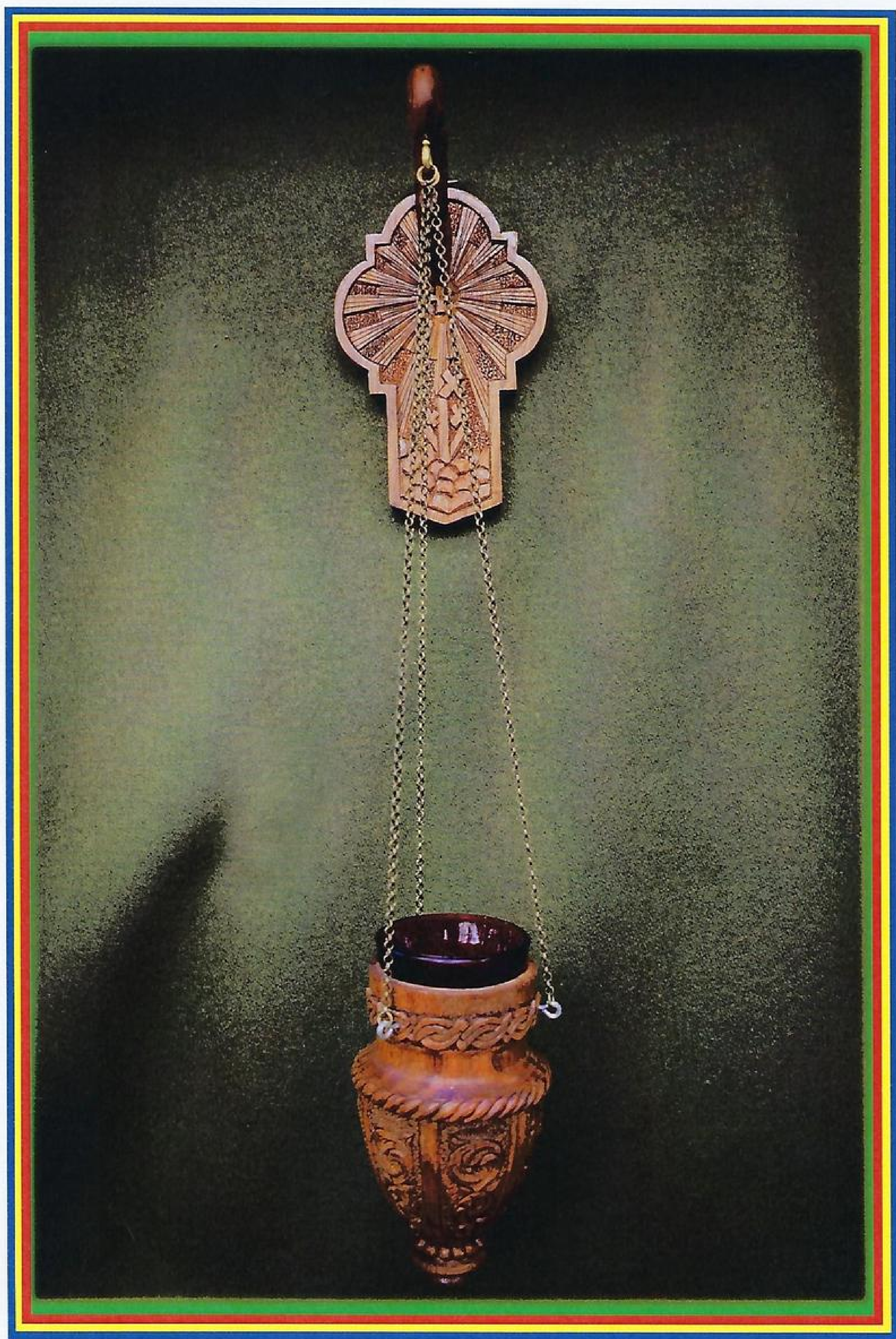
0740.173.512
0268.418.590

Capitolul I

Sculpturi trimise

din Închisoarea Aiud

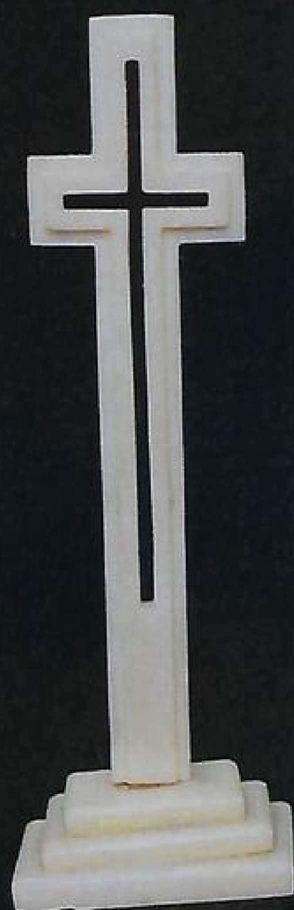

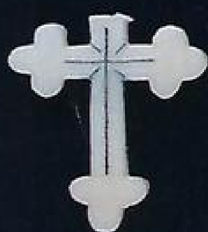

M

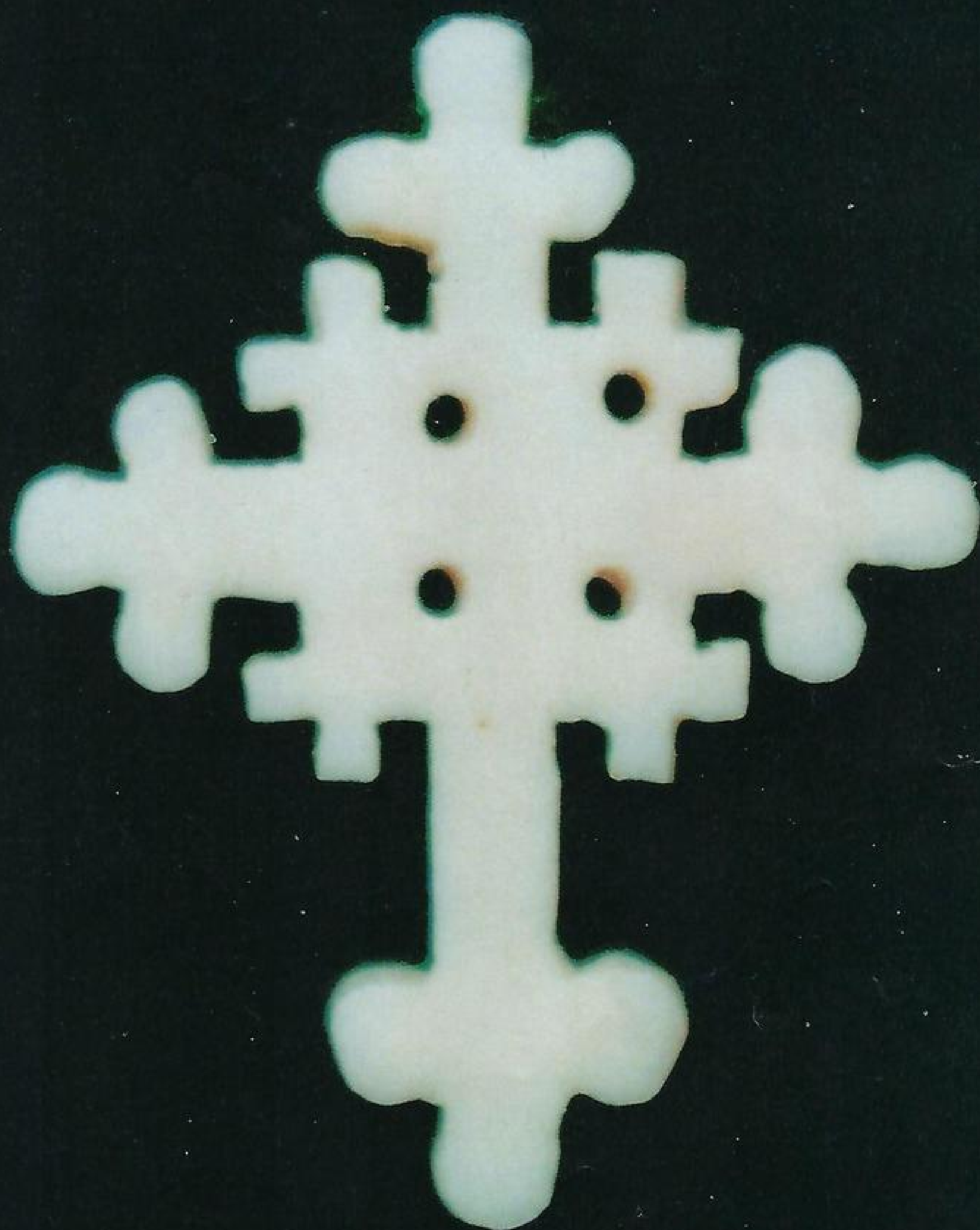

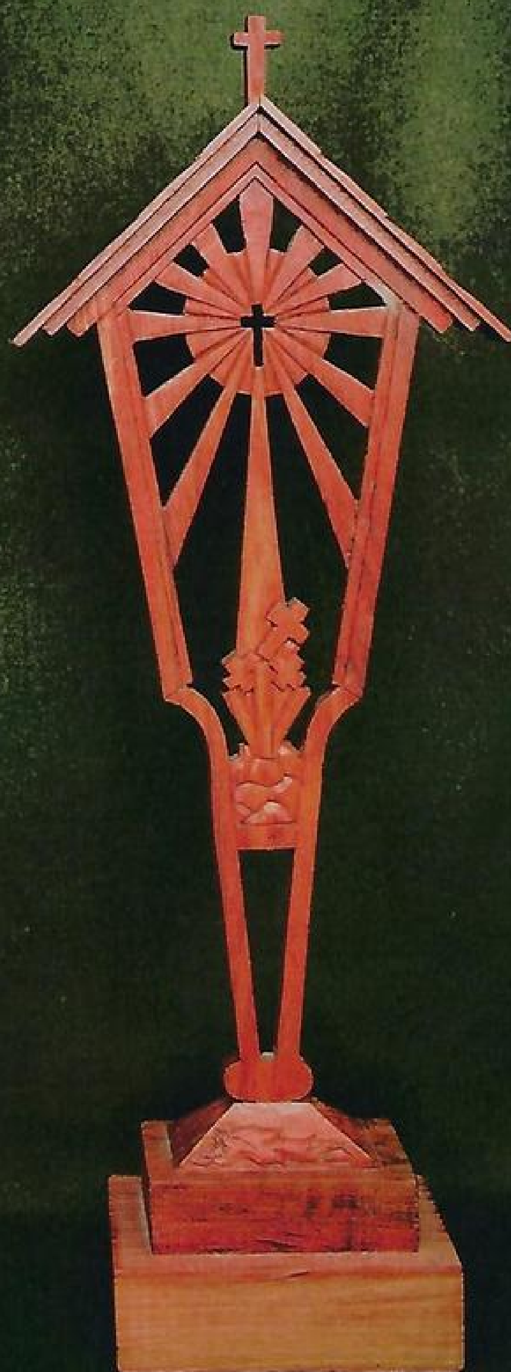

M

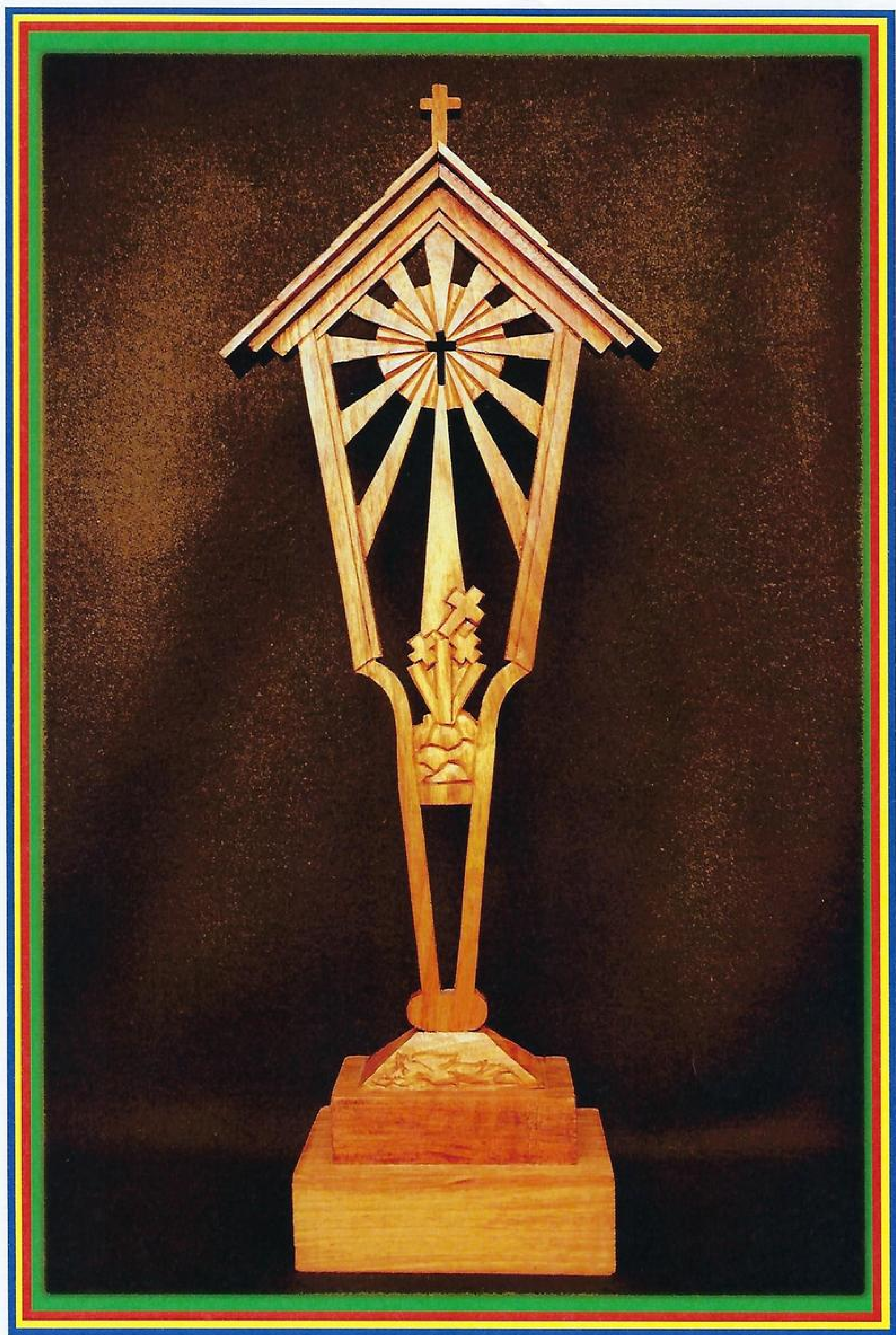
Capitolul II

Lucrări executate după desenele din Închisoare

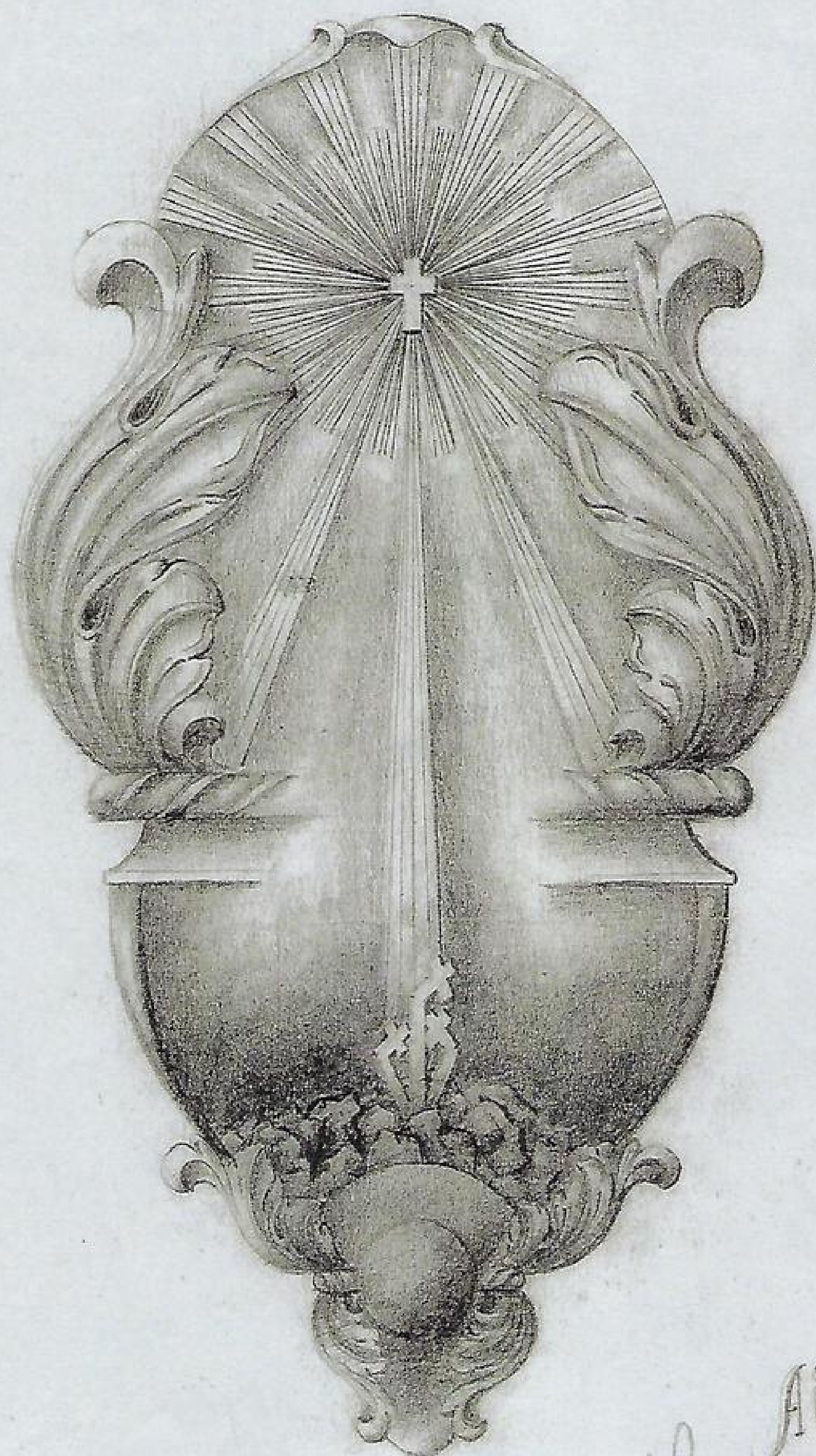

Capitolul III

Desenele executate de Părintele Arsenie Papacioc

A.P.
Aiud
1946

grosimea 8

lat 302

lat 46

Aiud 1946

Cenzurat

Dlui

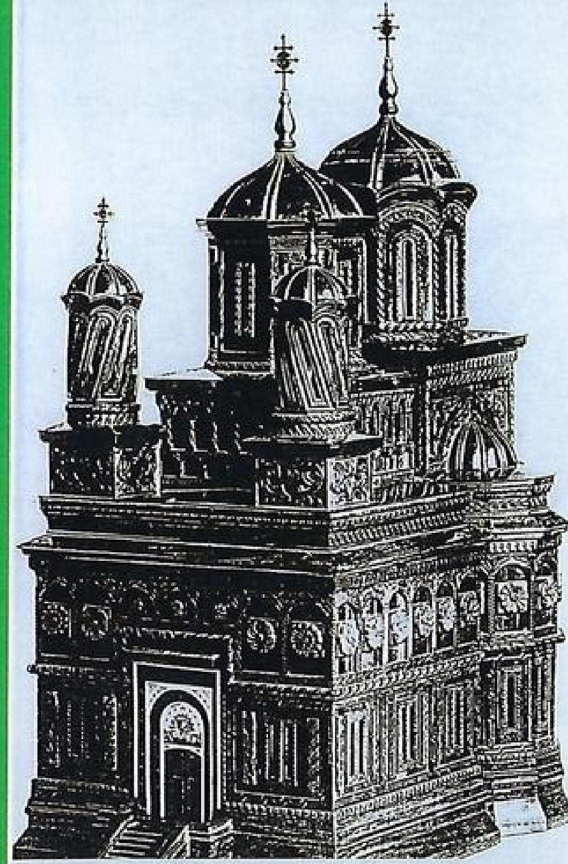
Traian Trifan

Lucrat de noi în temniţa Aiud
Început: Noembrie 1944 - Terminat: Mai 1945 —
Acest exemplar pentru dumneavoastră
cu toată dragostea noastră.

Schiau Ioan
Anghel Papacioc

Aiud 11 Ianuarie 1946

Foto Technica N. TAŢI
Succ. E. N. TAŢI
Furnisorul Curţii Regale
Bucureşti Spl. Independenţei, 24
Telefon 4.01.[illegible]

Cenzura

Dlui

Traian Trifan

Lucrat de noi în temniţa Aiud
Început: Noembrie 1944 - Terminat: Mai 1945
Acest exemplar pentru dumneavoastră
cu toată dragostea noastră.

Schiauzon

Anghel Papacioc

Aiud 18 Ianuarie 1946

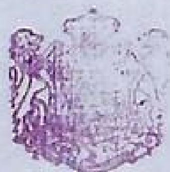
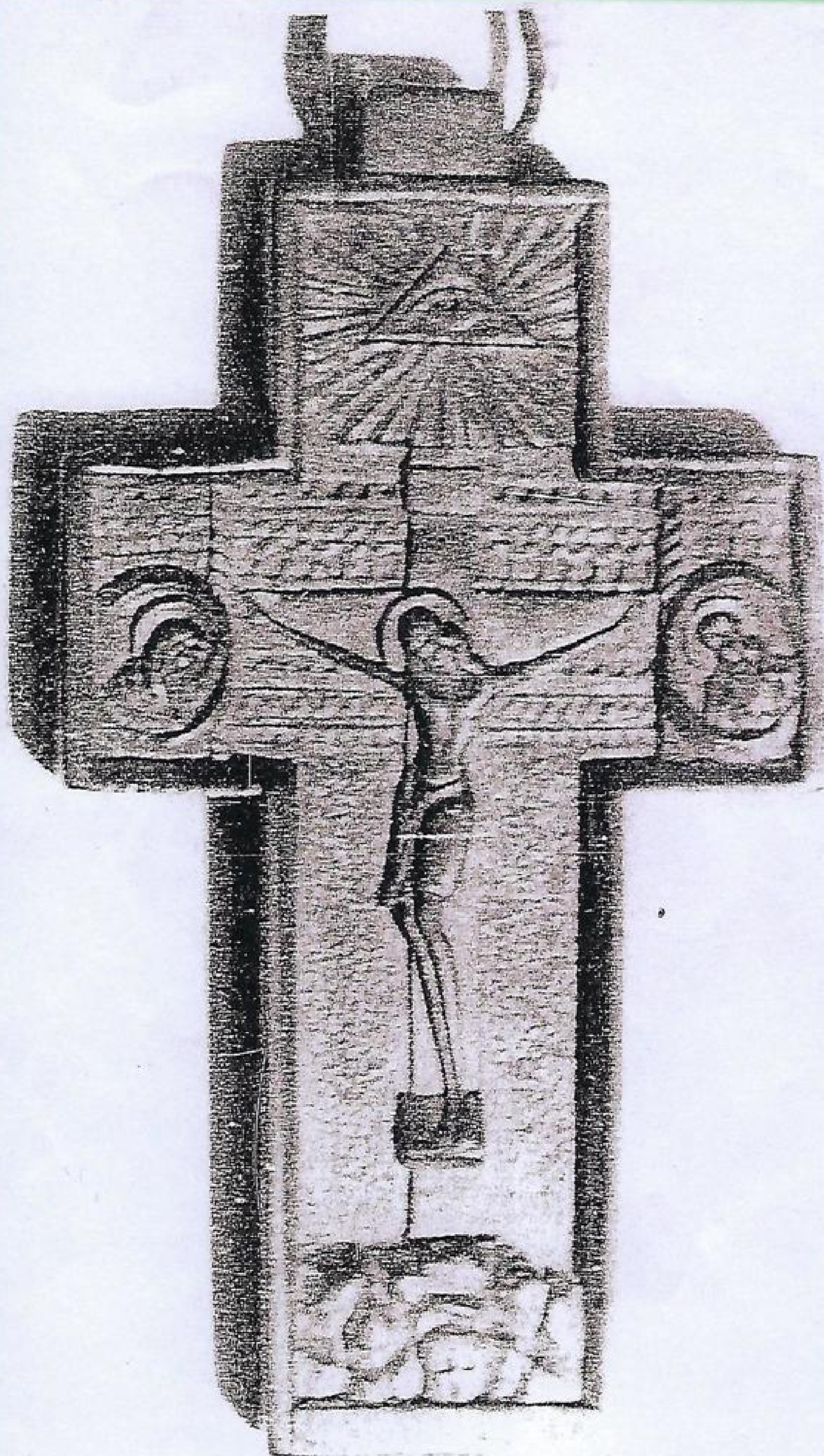
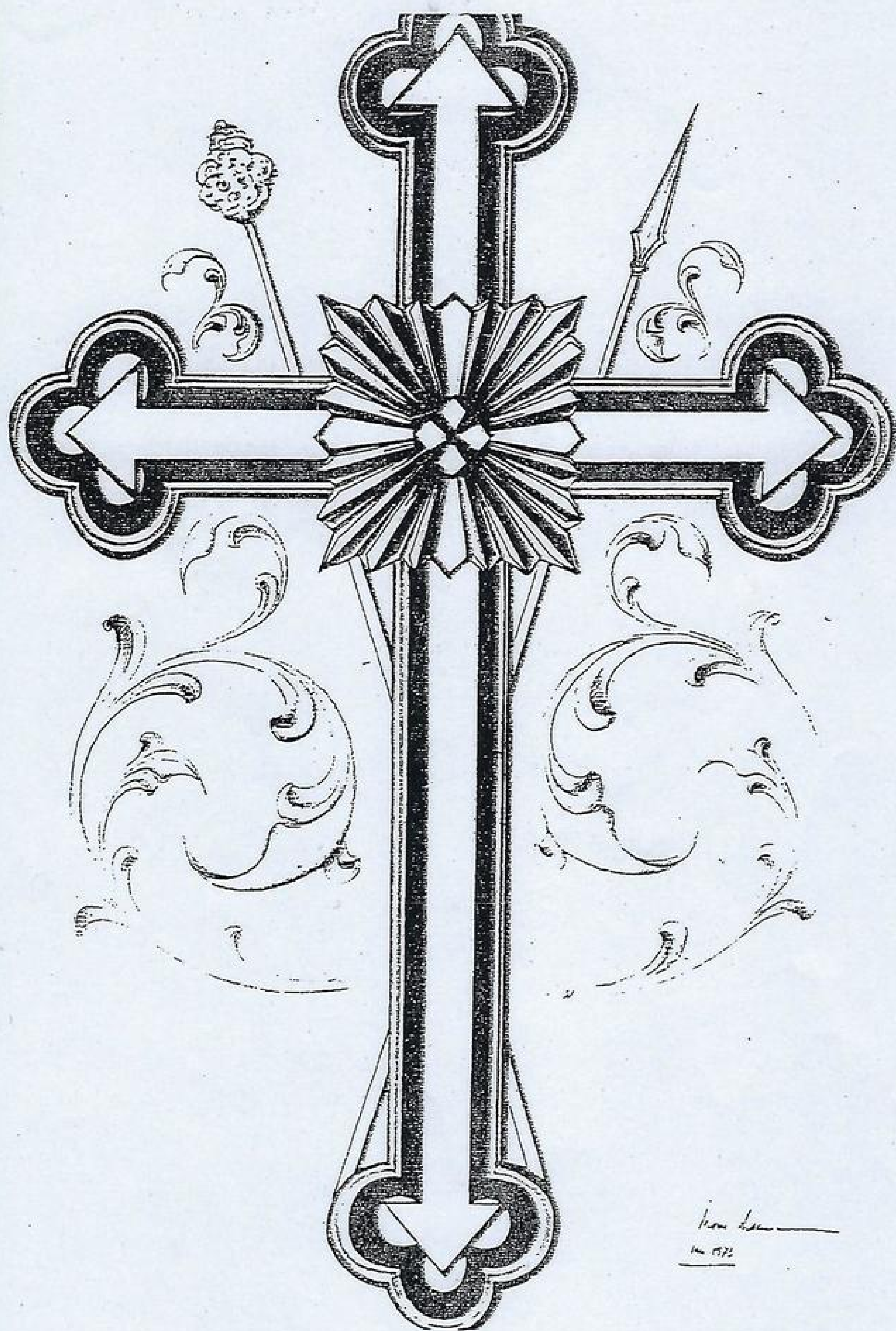

Foto Technica N. ȚAȚU
Succ. E. N. ȚAȚU
Furnizorul Curții Regale
București Spl. Inndependenței, 54
Telefon 491.77

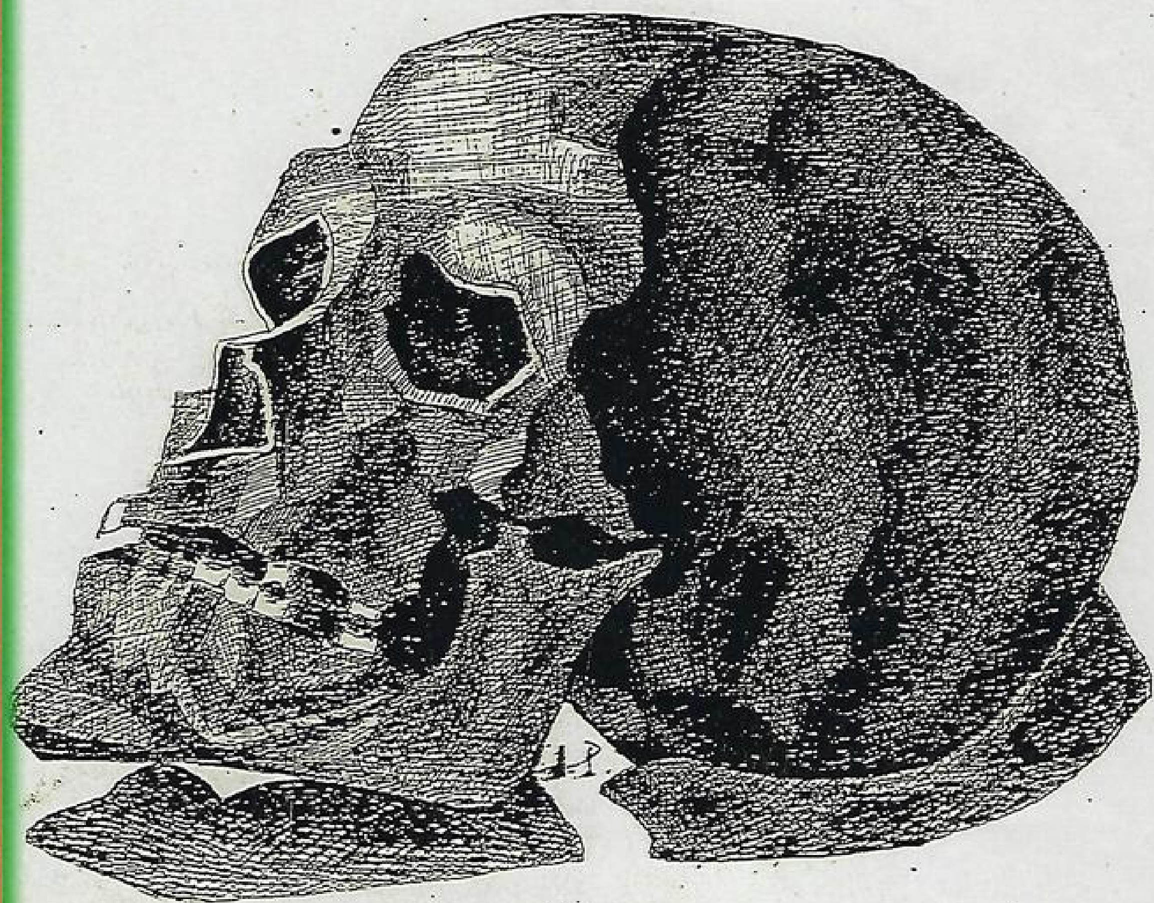

Sfântul Pavel

Iată deci ... un prefini
gândi decât la moarte..
Fericiți toți cei morți luptând
pentru iubirea creștină – singura
eliberare —

[illegible]

23 august 198[illegible] – Tekirghiol